

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Privilegiis, Et Excessibus Privilegiatorum. Titvlvs VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

353
 accipi mancipari. Quidam præterea capellanos in ecclesia pleno iure spectantes ad eosdem (licet nulla causa subditi legitime) celebrare non sinunt, nec admittunt parochias ecclesiastica sacramenta. Nonnulli etiam indebitè Abbates, monachos & conversos exemptos, necnon & clericos ipsi pleno iure subditi à eis non patem in iis etiam, in quibus non tenentur eisdem, inconsultis facilitate suspendunt, excommunicant, capiunt & incarcerant, ac loca & ecclesias intrantur ipsorum. In exigendo insuper ab ipsis exemptis, ipsorumque subditis subsidia charitatis, excommunicationem contra eos. Et insolitas ac indebitas ipsi contra iura exactiones imponunt. Novos census & inceditas onera parochialibus imponunt ecclesiis, in quibus exempti jus obtinent patronatus: Processus iustitias seu sententias à iuris delegatis sedis Apostolicæ vel à conservatoribus pro exemptis, publicari seu executione mandari à suis subditis, non permittunt. Facillime publicis inhihent, ne instrumenta conficiantur, et iudicibus ne iustitiam faciant, ac iurisperitis ne consilium vel auxilium præbeant in causis, seu negotiis eorumdem: Præsentatos per exemptos ad ordines vel beneficia, quorum præsentatio ad eos pertinet, non admittunt, nisi præsentatores ponant obedientiam in declaratione litterarum, quas pro huiusmodi præsentatione transmittunt: Ecclesiis quoque vacantibus, in quibus monasteria jus obtinent patronatus (republicis præsentationibus præsentatis eas) personas institunt invidiosas & indignas. Quidam etiam ecclesias curam vicariam habentes ad mensam Abbatum spectantes, quorum fructus quandoque clericis secularibus tradunt, inveniunt ad firmam, clericis ipsis decedentibus, inveniunt clericis, quamquam ipsi propter hoc ecclesiam vacante non vacant. Nonnulli quoque in ecclesiis monachorum iura ipsorum iniuste sibi appropriant, de ipsorum redditibus, ut volunt, ordinant, ita quod rectoribus eorum non remanet unde valeant sustentari. Quidam cum armis & erecto vexillo, insolentia, & alia bona contra iustitiam destruunt exemptorum, quæ etiam, tanto tempore possederunt, quod de eorum memoria non existit: Mutuque frequenter ad concilia sua civitatum & diocesium suos congregant, & nepotes, & interdum animalia sua cum rectoribus, ut eis de bonis monasteriorum debeat proferri. Abbates insuper, & priores monasteriorum frequenter compellunt, ut suis consanguinis & nepotibus monasteriorum fructum, seu prioratum possessionem, & contentum in perpetuum, vel ad tempus, quas ipsorum concessiones, vel ad pensiones nos nullas esse volumus ipso iure: Eisdem quoque Abbates & priores quandoque compellunt ad præsentandum sibi ad ecclesias vacantes, in quibus jus obtinent patronatus, & ad nominandum interdum suos familiares, consanguinitatis, vel nepotes. Esequenter etiam permittunt, & etiam consentiunt, quod in suo dominio temporali per alios, valiales, & ipsorum temporales officiales monasteriorum bona mobilia & immobilia per violentiam auferantur, in salibus non permittit à jare: & alia valiales personis ecclesiasticis & monasteriorum honoribus irrogantur. Præterea interdum iniuste Abbates, necnon, se alios beneficiatos beneficiis suis privant, nisi factus beneficiorum illorum percipere valeant, nisi ante prætextu privilegii, quod afferunt se habere, quod insuper ad certum tempus fructus beneficiorum percipiunt possunt percipere primi anni: Quibus non

contemti equos, boves, thesauros, & alia bona monasteriorum & beneficiorum vacantium illicite occupant, quæ essent futuris beneficiorum reservanda. Quidam militibus, & aliis potentibus dignitatum suarum redditus & proventus vendunt ad tempus, ut per se ipsos exempti vicini fortius opprimantur: nonnulli etiam indebitè monasteria diripiunt. Alii domos & hospitalia & alia bona monasteriorum mobilia & immobilia frequenter occupant, & detinent occupata: Plures quoque sine causa iustis impediunt ne exempti loca sua valeant reparare. Quidam statuta faciunt, per quæ derogatur privilegiis exemptorum. Et generaliter, quamplures prælati religiosis, præsertim exemptis & privilegiatis, in personis & rebus suis ac iuribus, ac spiritualibus & temporalibus, graves inferunt, contra iustitiam, & eorum privilegia, injurias & jacturas. Verum quia una est regularitas & secularium praelatorum, & subditorum exemptorum & non exemptorum universalis ecclesia, extra quam nullus omnino salvarur, quorum omnium unus est Dominus, una fides, & unum baptisma: decet ut omnes, qui eisdem sunt corporis, unius etiam sint voluntatis, & sicut fratres ad invicem vinculo charitatis sint adstricti. Deceat igitur, ut & prælati, & alii tam exempti, quam non exempti suis iuribus sint contenti, & alter in alterius injuriam non proficiat seu jacturam. Universis itaque prælati ecclesiarum præsentis sanctionis edicto districtè præcipiendo mandamus, quatenus ipsi à prædictis gravaminibus omnino cessantes, & cessare suos subditos facientes, viros religiosos, exemptos, privilegiatos, & non exemptos, mendicantes & non mendicantes, charitative tractent & foveant, de sua jura & privilegia inviolabiliter servent. Et quoniam plus solet timeri, quod specialiter, quam quod generaliter inhihentur, eisdem prælati districtissime inhihemus, ut Abbates, priores, & alios religiosos, ne ad sua generalia, vel provincialia vadant capitula, impedire quomodolibet non præsumant.

DE PRIVILEGIIS, ET EXCESSIBUS
 PRIVILEGIATORUM.
 TITVLVS VII.
 CAP. I.

¶ Tenet sex casus, in quibus religiosi excommunicant, & absolutionem Pape reservat: & privilegia, & exemptionibus non obstantibus eis per ordinarios locorum denunciat præcipit. Ioan. And.

Clemens V. in Concilio Viennensi.

Religiosis, qui clericis aut laicis sacramentum unctionis exerceant, vel Eucharistia ministrare, matrimonium vel solemnizare, non habita super his parochialis presbyterii licentia specialia, aut qui excommunicatos à canone, præterquam in casibus à iure expressis, vel privilegiis sed. Apost. concessis eisdem, vel à sententiis per statuta provincialia aut synodalia promulgatis, seu (ut verbis eorum utamur) à pena & culpa absolvent, quæquam præsumpserint: excommunicationis incurrant sententiam ipso facto, per sedem Apostolicam dumtaxat absolventi, quos etiam locorum ordinarii (postquam de hoc eis consulerint) excommunicatos faciant publicè nunciari, donec de absolutione ipsorum eis fuerit facta fides, nullo religiois eisdem super hoc exemptionis, vel alio privilegio sustagante.

¶ Tenet septem casus, quare impo- nuntur, & quas prælati ipsorum imponunt, si non satisfecerint. Ioan. And.
 Quibus etiam in virtute sanctæ obedientiæ, & sub

¶ In vobis quidam monachi, etc. Nonnulli etiam Abbates, monachos & conversos exemptos, necnon & clericos ipsi pleno iure subditi à eis non patem in iis etiam, in quibus non tenentur eisdem, inconsultis facilitate suspendunt, excommunicant, capiunt & incarcerant, ac loca & ecclesias intrantur ipsorum. In exigendo insuper ab ipsis exemptis, ipsorumque subditis subsidia charitatis, excommunicationem contra eos. Et insolitas ac indebitas ipsi contra iura exactiones imponunt. Novos census & inceditas onera parochialibus imponunt ecclesiis, in quibus exempti jus obtinent patronatus: Processus iustitias seu sententias à iuris delegatis sedis Apostolicæ vel à conservatoribus pro exemptis, publicari seu executione mandari à suis subditis, non permittunt. Facillime publicis inhihent, ne instrumenta conficiantur, et iudicibus ne iustitiam faciant, ac iurisperitis ne consilium vel auxilium præbeant in causis, seu negotiis eorumdem: Præsentatos per exemptos ad ordines vel beneficia, quorum præsentatio ad eos pertinet, non admittunt, nisi præsentatores ponant obedientiam in declaratione litterarum, quas pro huiusmodi præsentatione transmittunt: Ecclesiis quoque vacantibus, in quibus monasteria jus obtinent patronatus (republicis præsentationibus præsentatis eas) personas institunt invidiosas & indignas. Quidam etiam ecclesias curam vicariam habentes ad mensam Abbatum spectantes, quorum fructus quandoque clericis secularibus tradunt, inveniunt ad firmam, clericis ipsis decedentibus, inveniunt clericis, quamquam ipsi propter hoc ecclesiam vacante non vacant. Nonnulli quoque in ecclesiis monachorum iura ipsorum iniuste sibi appropriant, de ipsorum redditibus, ut volunt, ordinant, ita quod rectoribus eorum non remanet unde valeant sustentari. Quidam cum armis & erecto vexillo, insolentia, & alia bona contra iustitiam destruunt exemptorum, quæ etiam, tanto tempore possederunt, quod de eorum memoria non existit: Mutuque frequenter ad concilia sua civitatum & diocesium suos congregant, & nepotes, & interdum animalia sua cum rectoribus, ut eis de bonis monasteriorum debeat proferri. Abbates insuper, & priores monasteriorum frequenter compellunt, ut suis consanguinis & nepotibus monasteriorum fructum, seu prioratum possessionem, & contentum in perpetuum, vel ad tempus, quas ipsorum concessiones, vel ad pensiones nos nullas esse volumus ipso iure: Eisdem quoque Abbates & priores quandoque compellunt ad præsentandum sibi ad ecclesias vacantes, in quibus jus obtinent patronatus, & ad nominandum interdum suos familiares, consanguinitatis, vel nepotes. Esequenter etiam permittunt, & etiam consentiunt, quod in suo dominio temporali per alios, valiales, & ipsorum temporales officiales monasteriorum bona mobilia & immobilia per violentiam auferantur, in salibus non permittit à jare: & alia valiales personis ecclesiasticis & monasteriorum honoribus irrogantur. Præterea interdum iniuste Abbates, necnon, se alios beneficiatos beneficiis suis privant, nisi factus beneficiorum illorum percipere valeant, nisi ante prætextu privilegii, quod afferunt se habere, quod insuper ad certum tempus fructus beneficiorum percipiunt possunt percipere primi anni: Quibus non

